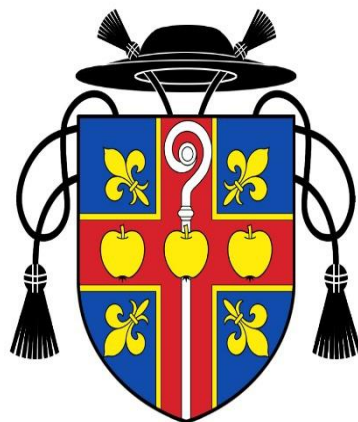

Farní list 146

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Pomoz mé slabé víře.“

(Mk 9,24)

Posezení na faře po ekumenické bohoslužbě

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Březen 2023:

- ***Úmysl papeže:** Modleme se za ty, kdo utrpěli újmu od členů církve: kéž v církvi samotné najdou konkrétní odpověď na svou bolest a utrpení.*
- ***Národní úmysl:** Modleme se za ty, kdo jsou nejvíce postiženi zdražováním a energetickou krizí, aby se jim dostalo účinné pomoci.*
- ***Farní úmysl:** Modleme se za mládež naší farnosti.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

Všimněme si toho příběhu z ráje, z něhož budeme letos číst o první neděli postní. Bůh dává Adamovi s Evou ovoce všech stromů kromě jediného. A jak to dopadlo? Špatně, jak víme.

Ale pozor. On se ten příběh alespoň v něčem vztahuje i na nás!!! I my se někdy necháme svést k tomu nejhoršímu. Respektive si někdy z mnoha možností vybereme tu jedinou špatnou, zlou. Neříkám, že je to tak vždycky, ale když se zamyslíme nad sebou a nad světem, tak to někdy vidíme.

Co nám připomínají křesťané z Minnesoty a papež František

Před pár dny jsme si to připomněli i při ekumenické bohoslužbě u nás v Nížkově. Dějiny nám ukazují, že nejsme tak skvělí, jak bychom si někdy mohli namlouvat. A jak si to zřejmě namlouvali Adam s Evou. Papež František nám při návštěvě Konga připomněl také to, že v jistém slova smyslu žijeme v jediné globální vesnici. A tím pádem, ať chceme nebo nechceme, jsme dnes různě propojeni i s lidmi, kteří žijí na jiných kontinentech. Propojeni jsme mimo jiné ekonomicky.

Občas slyším od našich zemědělců (a nejen od nich), jak jsou tlačeni obchodníky do nevýhodně nízkých cen. Dokážete si ale představit, pod jak drtivým tlakem velkoobchodních firem jsou třeba drobní zemědělci v Africe, Asii nebo Latinské Americe? Naštěstí už i u nás v Nížkově lze zakoupit potraviny, které mají např. pro použité kakao certifikaci Fairtrade. To je systém obchodu, který poskytuje pěstitelům ceny, umožňující jim důstojné životní podmínky (s tím je spojen mimo jiné zákaz nucené a dětské práce) a zároveň dbá o ochranu přírodních zdrojů. Možná bychom si mohli do postní doby dát předsevzetí, že se alespoň jednou za půst budeme při výběru nějakého výrobku, pocházejícího z chudších zemí, zamýšlet nejen nad jeho cenou a užitnou hodnotou, ale i nad tím, za jakých okolností byl vyroben. Jestli třeba ta jeho cena není nekřesťansky nízká.

Propojeni jsme také duchovně. Jsme údy Kristova těla – církve – a když trpí jeden úd, byť na místě od nás vzdáleném, trpí ostatní s ním. Pamatujme na to v modlitbě i v praktickém životě.

Jeden postřeh z exercicií

Udělejme si v postu také čas na Boží slovo. Dovolme Duchu svatému, aby nás skrze Boží slovo vedl k obrácení. Mezi kající skutky patří modlitba, půst a almužna. Právě modlitba dává správný směr našemu postu i almužně. A právě rozjímání Božího slova dává správný směr naší modlitbě.

Netradiční zamyšlení

Snad mi prominete, že si níže dovolím na náš Farní list trochu netradiční literární útvar, který jsem nazval (před)postní zamyšlení, protože vzešel z jedné lednové nálady. Malý dodatek, který v tištěné verzi nenajdete: z únorového úvodníku jsem toto zamyšlení vymazal, poněvadž se mi zdálo poněkud tvrdé. Z finální verze březnového úvodníku jsem ho ze stejného důvodu také vymazal, jenže pak jsem do redakce odeslal verzi pracovní. Prosím tedy laskavého čtenáře o velkou míru shovívavosti.

(Před-)postní zamyšlení

Na násvi za oknem studený-nestudený lednový vítr.

Trávníky až příliš zelené. V nich pár květů chudobek.

Zima-nezima.

Ukradli jsme dětem sních.

A radost z něho.

A krademe jim dál a dál.

Ještě jim ukradnout budoucnost.

My, generace A – arogantní architekti Armagedonu.

Dobrá, to jsme my.

Ale co ty děti?!?

Obrácení.

Moje obrácení. Naše obrácení.

Přijď a pomoz nám s obrácením, Duchu svatý.

Přijď a obnov tvář země.

Prosíme, přijď.

Bez Tebe jsme ztraceni.

Prosíme, přijď.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

BŘEZEN

- ⇒ 2. 3. (čtvrtek) – od 17 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání;
- ⇒ 3. 3. (1. pátek) - pastorec nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření (zástup knězem z jiné farnosti); od 17 hod. křížová cesta vedená mládeží
- ⇒ 4. 3. (sobota) – dopolední nepřítomnost faráře; ve farnosti nebude mše sv.
- ⇒ 4. 3. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 4. 3.-5. 3. (od soboty 15 hod. do neděle 15 hod.) vikariátní minivíkendovka pro mládež s knězem Tomášem Hoffmanem, vedoucím Diecézního centra života mládeže, na faře v Příbyslavi
- ⇒ 5. 3. (neděle) – od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 9. 3. (2. čtvrtek) – pastorec nemocných v Bukové
- ⇒ 10. 3. (2. pátek) – pastorec nemocných v Sirákově a Poděšíně; od 17 hod. křížová cesta vedená rodinami
- ⇒ 11. 3. (sobota) – od 13:30 hod. na faře postní duchovní obnova vedená R.D. Pavlem Seidlem
- ⇒ 11. 3. (sobota) – od 8:30 v *královéhradeckém Novém Adalbertinu seminář o evangelizaci*
- ⇒ 12. 3. (neděle) – od 17 hod. křížová cesta; sbírka na „adoptivního“ afrického bohoslovce
- ⇒ 13. 3. - 18. 3. – předběžně na faře exercicie externí skupiny osob (vyloučena obvyklá setkání farních společenství na faře – děkujeme za pochopení)
- ⇒ 17. 3. (pátek) – od 17 hod. křížová cesta vedená dětmi
- ⇒ 19. 3. (neděle) – od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 20. 3. (pondělí) – (z neděle přeložená) slavnost sv. Josefa
- ⇒ 24. 3. (pátek) - od 17 hod. křížová cesta vedená ministranty
- ⇒ 25. 3. (sobota) – slavnost Zvěstování Páně; na faře od 15 hod. misijní klubko dětí; setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 26. 3. (neděle) – od 17 hod. křížová cesta; sbírka na opravy krovů kostela
- ⇒ 31. 3. (pátek) - od 17 hod. křížová cesta vedená muži

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 2. 4. – Květná neděle (odpoledne s rozšířenou možností svátosti smíření)
- ⇒ 7. 4. – Velký pátek
- ⇒ 9. 4. - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 15. 4. (sobota) – mše sv. na DPS
- ⇒ 23. 4. – 3. neděle velikonoční – nízkovská pouť
- ⇒ 6. 5. – Hasičská pouť na Hoře Matky Boží v Králíkách
- ⇒ 20. 5. – farní pouť do Rokole v Orlických horách
- ⇒ 20. 5. – Diecézní setkání dětí
- ⇒ 2. 6. – Noc kostelů
- ⇒ 11. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně – „Boží Tělo“
- ⇒ 1. 7.-4. 7. – Letní katechetický seminář – Janské Lázně
- ⇒ 1. 8.-6. 8. - Světové dny mládeže 2023 v Lisabonu (pro mladé ve věku (15-)16-30 let)
- ⇒ 25. 11. – Diecézní setkání mládeže
- ⇒ Další nabídky akcí: viz např. www.klasterkraliky.cz

❖ **Úklid fary:** 11. 3. Eliášová Jana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... UDĚLÁM PRO TEBE TO NEJLEPŠÍ

Vím, co je pro Tebe nejlepší, a nic se neděje bez mého vědomí. Vidím Tvé zklamání, když se věci ve Tvém životě nevyvíjejí tak, jak sis představovala. Pokud ale pozvedneš zrak k nebi, abys viděla, jak moje ruka s věčným záměrem jedná, lépe to pochopíš. Nezapomínej, že Tvůj pozemský život je dočasný... jinými slovy, má lásko, ještě nejsi doma.

Prozatím chci, abys mi ve svých zklamáních důvěřovala a dovolila mi proměnit Tvou bolest v horlivou touhu vytrvat. Čekej na mě, má lásko. Nevzdávej se! Raději se poddej mně a mému dokonalému plánu s Tebou s vědomím, že pro Tebe chci jen to úplně nejlepší.

S láskou

Tvůj Král a Otec, který ví, co je nejlepší

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Vánoce s Brazílce

V době, kdy se chystáme na Světové dny mládeže, by možná bylo lepší psát o tom, co zažijete přímo na místě, v centru dění. Já ale chci podat zprávu o situacích, které můžou z takového setkání vzejít po delší době. A věřte mi, je to možná ještě lepší důvod, proč se Světových dnů zúčastnit.

K oblíbeným činnostem na Světových dnech mládeže patří i podepisování vlajek. V euforii se snažíte získat podpisy od co nejvíce lidí z nejrůznějších koutů světa. Jaká je to radost, když ulovíte podpis kluka z Nepálu, když víte, že odtud přijeli jen čtyři účastníci! Anebo když se na vás při podepisování hezky usměje ten kluk z Austrálie. Na konci setkání už jsou vlajky většinou plné různých čmáranic, obrázků a někdy i vzájemně vyměněných e-mailových adres a telefonních čísel. V té chvíli si myslíte, že si určitě budete se všemi psát, ale doma pak zjistíte, že adresy jsou nečitelné a čísla telefonů se rozpila v nepoznání. Nakonec vlastně stačí, že můžete sdílet zážitky s rodiči a kamarády a o známých ze všech koutů světa stačí jen povídat. Jenže se může stát, že na druhé straně zeměkoule je někdo, kdo má na vlajce váš kontakt, který je kupodivu dobře čitelný, a navíc ho hodlá využít...

Už je to pár měsíců, co jsem si užívala na Světových dnech mládeže. Život jde dál, i když vzpomínky mi občas ještě pulzují hlavou a vracejí mě zpátky do ulic Kolína, kde jsem plnými doušky nasávala atmosféru davu hýřícího všemi barvami světa. Líně otvírám mailovou schránku a mažu otravné spamy. Ale počkat! Zaujme mě jeden s předmětem WYD. Mail je sice z nějaké podivné neznámé adresy, ale ten předmět mi nedá, a tak to risknu a mail otevřu. „Cože?! Kamarád, e-mail, Brazilec, Evropa, studium, Vánoce, já?! To snad není možné!!!“ Abyste to pochopili, píše mi kluk z Brazílie, nějaký Rafael, že jsem napsala jeho kamarádovi v Kolíně svůj e-mail na vlajku. Rafael se teď chystá na studium do Itálie a rád by strávil Vánoce v nějaké katolické rodině.

A protože tu (v Evropě) nikoho nezná, poprosil kamarády, jestli nemají na někoho kontakt. Chavier mu dal můj mail opsaný z vlajky. Tak co, může přijet?

...Stojím v Brně na nádraží a přemýšlím nad tím, že to možná není nejlepší vizitka České republiky, kterou by měl vidět někdo, kdo sem zavítá poprvé a možná i jedinkrát ve svém životě. Ale ve skutečnosti jsou to myšlenky, které mají zakrýt skutečné obavy. Jaký bude? Budeme si rozumět? Je opravdu tak přátelský, jak se po mailech zdálo? V ruce držím vytištěnou fotku a vyhlížím kluka, co vypadá, jako by právě vyskočil z telenovely. Z vlaku vystupuje kluk k nepoznání od toho, co je na fotce. Venku je na prosinec příjemných pár stupňů nad nulou, ani vločka sněhu a on má na sobě výbavu hodnou polárníka. Myslím, že v té bundě a botách by přežil i padesátistupňové mrazy. A tak spolu jdeme k autu a lidi se za námi otáčí jak za exoty. Ale Rafael opravdu je exotický! Čeká nás spolu osm dní a oba asi máme obavy, co nás potká...

...Do Štědrého večera zbývají čtyři dny a ty trávíme na různých výletech. Povídáme si nejdřív o našich zemích, zvycích, pak o rodinách, a nakonec i o sobě. Skvěle si rozumíme, ačkoliv ani jeden z nás dobře neovládá angličtinu, kterou se spolu snažíme komunikovat. Je v tom něco jiného... Radost z nového a nečekaného přátelství. A neraduji se jen já, ale i celá moje rodina. Nikdo z nás nechápe, jak jsme mohli mít obavy...

...Blíží se odjezd a opět se projevuje Rafaelova odlišná kultura. Už jsem se naučila, že když já potřebuju na přípravu k odjezdu deset minut, Rafaelovi musím dát aspoň půl hodiny. Ujela nám už spousta spojů, ale tenhle nesmí. Tímhle se Rafael vrací do Itálie, a pak i domů. Trapas na nádraží, slivovice u živého Betlému, Rafaelův první a možná poslední sníh v životě, jeho slzy, když od nás dostával vánoční dárky, on jako náš největší dárek... To všechno budou za okamžik jen vzpomínky. Na nádraží mě chytá za ruce a povídá: „*It was my best Christmas.*“ Nastupuje do vlaku. Stojíme na nástupišti a mamce se

v lesklých očích odráží ujíždějící vlak. Jenom špitne: „*To byly moje nejkrásnější Vánoce...*“

*Aneta Macanová, <https://madrid2011.signaly.cz/1101/vanoce-s-brazilcem>
(upraveno)*

Okénko (nejen) pro seniory

Lze svůj život změnit?

Často se setkáváme s výzvami k obrácení a změně života. Je ale vůbec možné se změnit k dobrému?

V rozhodnutí "změnit se" a "obrátit se" bohužel mnohdy převládají zkreslené představy a přehnaný optimismus. Člověk by chtěl udělat mnohé úplně jinak.

To, co v něm existuje, často nepovažuje za dobré. Mnohdy za dobrého nepovažuje ani sám sebe. Rád by se někdy změnil a přetvořil v někoho jiného.

Něco podstatně jemnějšího oproti "změně" ale přináší "proměna". Proměňovat znamená vědět, že to, co již existuje, je dobré, ale že je to jen některými okolnostmi deformováno a zaneseno. Proměna pak spočívá v očištění od všelijakých nánosů a umožnění růstu tomu, co je dobré a důležité.

Proměna je klíčovým pojmem křesťanského života. Nedokáže sice hned vymýt všechny chyby a slabosti a škrtnout, pokud možno všechny hříchy, nýbrž spoléhá na to, že všechno v nás může mít nějaký smysl. Že smysl může mít dokonce naše zlé jednání – náš hřích, i když je zlem. A že Bůh s naším přičiněním v nás může a chce vše postupně proměnit, aby náš život mohl být naplněný a plný krásy Boží slávy.

Naše zlé jednání může ukazovat na to, čím nás Bůh obdaroval.

Každý hřích, každé zlé jednání, může být rubem nějakého Božího obdarování v člověku. Naše hříchy a chyby mnohdy ukazují na poklad ukrytý v našich srdcích. Ukazují na obdarování, která do nás vložil Bůh a která využíváme nesprávným způsobem. Často totiž platí, že čím jsme

od Boha obdarování, tím jsme našemu okolí nejvíce prospěšní, ale zároveň se v této oblasti můžeme dopouštět nejvíce chyb a hříchů. Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha... (Řím 8,28)

Bůh nepotlačuje naši přirozenost, ani naše touhy.

V křesťanském životě nejde v první řadě o to, abychom byli silní, a abychom se vlastními silami napravili, změnili a osvobodili od našich chyb a hříchů. Jde o to, abychom se obrátili k Bohu, byli k němu citliví a postavili se před něj takoví, jací jsme a jak se cítíme.

Bůh nás přece zná, stvořil a určil nás k naplněnému životu lásky a je vždy při nás. Je v našich radostech, ale i v našich temnotách, v našem trní, v našich ranách, v našich úzkostech a v naší prázdnotě. Nepotlačuje naši přirozenost, ani jakékoliv naše touhy, které do nás vložil. On nám pomáhá naši přirozenost kultivovat, rozvíjet a používat ve prospěch nás i druhých. Ve spojení s ním můžeme být proměňováni právě s naší povahou, s naší přirozeností a v naší současné situaci. Proměňování k plnosti života a plnosti radosti.

Vnitřní prázdnota a roztržitost v našich životech se může začít proměňovat:

- když se vzdáváme úporného a křečovitého boje proti svým chybám,
- když se odevzdáváme Bohu takoví, jací jsme,
- když Bohu odhalujeme a vyznáváme své touhy, svá očekávání, zranění, slabosti, chyby i hříchy,
- když Boha vzýváme o pomoc,
- když hledáme Boží plány pro náš život,
- když hledáme a uskutečňujeme jednotlivé konkrétní kroky na cestě proměny.

"Zdá se mi, že naší největší chybou je představa, že svět mohou změnit pouze velké ekonomické a politické akce. Stále je tu pokušení – a to i mezi křesťany – domnívat se, že modlitba nemá přílišnou hodnotu,

čímž se vytrácí duchovní rozměr života. Ale obrácení, modlitba a pokání, které zdánlivě nemají žádný politický význam, jsou rozhodující skutečnosti, protože znamenají sílu proměňující svět."

(Benedikt XVI.)

Zdroj: <https://www.vira.cz/texty/glosar/zmena-anebo-promena?>

Vybrala: Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatá Kateřina Drexel

Kdy žila: 1858-1955

Liturgický svátek: 3. 3.

Stupeň slavení: připomínka

Patron:

Kateřina se narodila v roce 1858 ve Filadelfii do rodiny bankéře. Jednoho dne navštívila spolu se svou rodinou západní část Ameriky. Byla zděšená, v jak hrozných podmínkách tam indiáni žijí. Tato návštěva se stala rozhodující pro její další směřování v životě.

Když vyrostla, rozhodla se, že se bude věnovat vzdělávání indiánů. Věřila, že vzdělání může zlepšit jejich životní podmínky. Ve svých 29 letech založila první školu pro indiány v Novém Mexiku. Krátce poté zjistila, že se zde zachází špatně i s černochy, a tak se stalo, že se začala věnovat i jim. Postupně založila přes 60 škol, finanční prostředky často brala od rodičů, kteří disponovali velkým jměním, a ze svého dědictví.

Když pak navštívila papeže, snažila se u něj vyprosít další misionáře pro své dílo, ovšem nedočkala se očekávané odpovědi. Místo toho jí papež položil otázku, zda se ona nechce stát misionářkou a zasvětit svůj život Bohu. A tak po konzultaci se svým zpovědníkem založila kongregaci Nejsvětější svátosti.

Kateřina byla vyjimen žena. Nechyběl j soucit ani odvaha. Otevírala nové školy, nedělala si nic z cizích poznámek na svoji adresu. Přestože tehdy v Americe panoval rasismus, ona byla jednou z těch, kdo se uměl za barevn lidi postavit.

Sílu čerpala vždy z eucharistie. Dožil se 96 let a až do posledního dechu se věnovala zlepšení kvality vzdělávání. Celé své dílo svěřovala Bohu v modlitbě a adoraci. Svm zájmem o sociln otázky a nižší vrstvy předběhla dobu o několik desítek let.

„Izidoor“

Mše svat s intencemi v břznu 2023

Středa 1. břzna	17:30 Za lenky modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
tvrtek 2. břzna	17:30 Za Boží ochranu a přímluvu Panny Marie pro celou rodinu a na dobr úmysl
Pátek 3. břzna	17:30 Za Blaenu a Ladislava Vosmekovy, za rod Vosmek a Lemper a dar prav víry
Sobota 4. břzna	7:30 MŠE SVAT NEBUDE
Neděle 5. břzna 23. neděle v mezidobí	7:00 Za Josefa Wasserbauera, sestru, rodiče, rod Strnskch, Wasserbauer, švagrovou, švagry a duše v oistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Lenku Šlechtickou, rodiče Jana a Marii Holcmanovy, rodiče Aloise a Boenu Blakovy, syna Milana a celou příe
Pondl 6. břzna	17:30 Za rodiče Pokornch, dceru, syna, zet a celou živou i zemřelou příe
ter 7. břzna	17:30 Za dar vry pro dti a mládež
Středa 8. břzna	17:30 Za Marii Štohanzlovou, 3 sourozence a rod Nejedlých a Štohanzl

Čtvrtek 9. března	17:30 Za Marii a Jana Holcmanovy, jejich rodiče a sourozence a za vnučku, snachu a zetě a za rod Holcmanů a Fišarů
Pátek 10. března	17:30 Za Josefa Vlčka, rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 11. března	15:30 Za účastníky duchovní obnovy
Neděle 12. března 24. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Jana Dobrovolného, bratry, rodiče, rodiče Janákovy a Jiřího Němce a duše v očištění 10:00 (Sirákov) Za Bedřicha a Věru Staňkovy, celou živou a zemřelou přízeň a duše v očištění
Pondělí 13. března	17:30 Za Růženu a Jana Vlčkovy, syna, zetě, živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 14. března	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Středa 15. března	17:30 Za Vladimíra a Annu Pibilovy a celý rod, za rodiče Prchalovy a celý rod a za Miloslava Lacinu a duše v očištění
Čtvrtek 16. března	17:30 Za Jaroslava Baumruka a živou i zemřelou rodinu a duše v očištění
Pátek 17. března	17:30 Za rodiče Ondráčkovy, dvě dcery, manžele, zetě Karla, manžele Tichých, Blehovy a duše v očištění
Sobota 18. března	7:30

<p>Neděle 19. března 25. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Dočekala, rodinu Hanusovu a celou živou a zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých, Josefa a Libuši Dočekalovy a celý rod</p>
<p>Pondělí 20. března</p>	<p>17:30 Za Josefa Pojmona, manželku, její sourozence, oboje rodiče a duše v očištění</p>
<p>Úterý 21. března</p>	<p>17:30 Za Josefa Šorfa, rodiče, rodiče Puchýřovy a syna a Josefa Kovače</p>
<p>Středa 22. března</p>	<p>17:30 Za P. Josefa Mokrého, rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň</p>
<p>Čtvrtek 23. března</p>	<p>17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání</p>
<p>Pátek 24. března</p>	<p>17:30 Za rodiče Špinarovy, syna, snachu a celou živou i zemřelou přízeň</p>
<p>Sobota 25. března</p>	<p>7:30 Za rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu a s prosbou o přimluvu Panny Marie</p>
<p>Neděle 26. března 26. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za Josefa Němce, Ladislava Augustina, vnuka Miloše, živé a zemřelé těchto rodin a duše v očištění 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Oldřicha Chvátala, rodiče Františka a Marii a bratry Františka, Jaroslava a Josefa a celý rod</p>
<p>Pondělí 27. března</p>	<p>17:30 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očištění</p>
<p>Úterý 28. března</p>	<p>17:30 Za rodiče Filipovy, 2 syny, snachu, zeteř a duše v očištění</p>
<p>Středa 29. března</p>	<p>17:30 Na daný úmysl</p>

Čtvrtek 30. března	17:30 Za rodiče Musilovy, jejich rodiče, 3 syny, duše v očistci a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 31. března	17:30 Za rodiče Hoškovy, syna Miloslava a snachu Helenu

Změny vyhrazeny

Františkánská modlitba

Pane, učíš mne nástrojem svého pokoje,
 abych přinášel lásku, kde je nenávisť,
 odpuštění, kde je urážka,
 jednotu, kde je nesvornost,
 víru, kde je pochybnost,
 naději, kde je zoufalství,
 radost, kde je smutek,
 světlo, kde je tma.

Pomoz mi, abych netoužil po útěše, ale těšil,
 po pochopení, ale chápal,
 po lásce, ale miloval.

Vždyť kdo dává, ten dostane, kdo odpouští, tomu se odpustí, kdo umírá,
 vstane k životu. Amen.

Tabulka lektorů v březnu 2023

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.;		
ST	8			Laštovičková M.		

ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					
NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Holcmanová Z.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	20	1. čtení		Jindrová V.		
		2. čtení				
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Laštovičková M.		
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Holcmanová Z.		
ČT	30			Chromá H.		
PÁ	31					

Zdena Holcmanová

Co když lidé nemohou mít děti?

Manželské páry často velmi trpí, když zjistí, že z fyzických příčin nemohou mít děti. Vždyť plození je jedním z cílů jejich láskyplného sjednocení, které je vyjádřené skrze jejich sexuální spojení. Někteří lidé se pochopitelně obrací na medicínu, aby mohli mít děti, po kterých tak touží, a současná medicína dokáže mnoho úžasných věcí. Ovšem ne všechno, co je lékařsky možné, je také dobré. Léčba neplodnosti je morální pouze tehdy, pokud respektuje jak lidskou sexualitu, tak život nenarozeného dítěte. Při zvažování těchto záležitostí jsou pro církve důležitá tři kritéria.

DÍTĚ JE DAR

Za prvé každá lidská bytost je darem a zaslouží si, aby se s ní zacházelo jako s osobou bez ohledu na její velikost. Rodiče nemají na dítě právo a nikdy by s ním neměli zacházet jako s produktem nebo s věcí. Člověk by se nikdy neměl vyrábět (v centrech asistované reprodukce), ale vždy má být přijatý jako dar a jako výsledek lásky mezi oběma partnery.

SJEDNOCENÍ A PLOZENÍ

Za druhé manželský pár se důvěrně sjednocuje skrze své sexuální spojení, které je samo ze své podstaty otevřené novému životu. Tyto dva prvky, jednota a plození, nesmí být od sexuálního aktu oddělené. Pro církve je přijatelná pouze taková léčba neplodnosti, která nenarušuje toto spojení. K početí má proto docházet při tělesném spojení muže a ženy, a ne mimo ně v laboratoři.

BEZDĚTNÍ, ALE PLODNÍ?

Pro manželský pár může být velmi těžké smířit se s tím, že nemůžou mít děti i přesto, že po nich upřímně touží. Ale dokonce i ve svém zármutku mohou být plodní mnoha jinými způsoby. Existují nádherné příklady bezdětných párů, které nesobecky slouží druhým. Mohou svým příbuzným, přátelům a ostatním například pomáhat způsobem, který by

s dětmi nebyl možný. Páry, které jsou proti své vůli bezdětné, mohou přesto najít naplnění tak, že se stanou matkami a otci jiným způsobem.

RODINA

Za třetí jednota rodiny se musí vždycky bránit. Dítě si zaslouží, aby bylo počaté v manželském objetí vlastního otce a matky a být jimi vychovávané. Pokud jsou děti počaté tak, že jsou odstřižené od svých biologických rodičů, mohou být zmatené o sobě samých, svém původu a lidech, se kterými žijí. Manželství může být bez biologických dětí šťastné a takový pár může být velkým přínosem pro život ostatních lidí. Adopce je jedna z možností. Má dvojí přínos: osiřelé dítě dostane rodinu a bezdětný pár může přijmout dítě. Pár se v takovém případě nicméně nesmí adopce dožadovat. Zájmy dítěte musí stát vždycky na prvním místě. Ve své podstatě si dítě zaslouží, aby ho vychovávali jeho vlastní otec a matka, kteří milují jeden druhého a své dítě. To bohužel vždycky není možné, když například jeden z manželů zemře. To však není důvod k tomu, abychom se vzdali tohoto důležitého základního principu rodinného života. Jak řekl papež František: *„Pokud chybí Boží láska, také rodina ztrácí harmonii, převládnu individualismy a pohasíná radost. Avšak rodina, která žije radost víry, spontánně víru předává, je solí země, světlem světa a kvasem celé společnosti.“* (HOMILIE NA SETKÁNÍ RODIN, 27. ŘÍJEN 2013).

PLOZENÍ SKRZE ADOPCI

„Existence tak velkého počtu dětí, které nemají rodinu, předkládá adopci jako konkrétní projev lásky... Adoptovat děti a chovat se k nim, jako by byly vlastní, znamená dojít k poznání, že vztah mezi rodiči a dětmi se neměří pouze podle genetických norem. Plodná láska je především darováním sebe sama. Existuje způsob plození, který se uskutečňuje skrze přijetí, starost a oddanost. Výsledný vztah je tak důvěrný a trvalý, že není žádným způsobem horší než vztah založený biologicky. Pokud je takový vztah ošetřen i právně, tak jako v adopci,

v rodině sjednocené trvalým manželským poutem, zajišťuje dítěti klidné prostředí a takovou mateřskou a otcovskou lásku, kterou potřebuje ke svému úplnému lidskému rozvoji.“ (PAPEŽ JAN PAVEL II. RODINÁM, KTERÉ ADOPTOVALY DÍTĚ, 5. ZÁŘÍ 2000).

Neplodnost může být velmi smutná. V některých případech se dá vyléčit. Dítě však není právo & nikdy nesmí být vyžadované jako nějaký produkt, ani se s ním tak nesmí zacházet.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Příběh pro postní dobu

Tento příběh je o malém chlapci, který se jmenuje Miky. Bydlí ve velkém městě a občas jede autobusem na malou rozpadlou zastávku v lese, kde vystoupí a dojde navštívit svoji babičku.

Jednoho dne se vracel od své babičky. Utíkal tou lesní cestou, aby stihl autobus do města. Na zastávce bylo neobvykle spousta lidí. "Kde se tu v lesích vzali?" říkal si Miky. Přišel na zastávku celý udýchaný a najednou mu něco blesklo do očí. Najednou uviděl na mokrém asfaltu minci, která v přepočtu měla hodnotu asi 20 korun. Nakročil, ale jeho krok se zase vrátil do původní polohy. Uvědomil si, že na něj kouká asi 15 lidí, kteří si určitě spadlé mince také všimli. "Co teď?", blesklo mu hlavou. V zatáčce se objevil autobus. Malý Miky se nemohl rozhodnout. Co udělat? Počkat na další autobus a vzít si peníze? Nebo jet domů? Tyhle a spousta dalších otázek se mu honily hlavou. Autobus zastavil předním kolem přesně na to místo, kde ta mince ležela. Všichni už nastoupili. Miky stál venku a přemýšlel. Řidič neměl čas čekat na malého chlapce. Zavřel dveře a odjel. Miky byl konečně sám na zastávce a před sebou měl minci. Vůbec mu asi nevadilo, že mu odjel autobus. Ani se za ním neohlídl. Prostě zíral na tu minci a nic jiného nevnímal. Nakročil, ale jeho krok se už podruhé vrátil. Najednou mu blesklo hlavou, co říkal pan farář na popeleční středu o postní době. I když si již z toho kázání nic nepamatoval, zůstala mu v paměti jedna

myšlenka: "Děbel s námi chodí na každém kroku a snaží se nás pokoušet. Na každém kroku je s námi i Bůh a s jeho pomocí se pokušení zbavujeme." Miky si sedl na lavičku, která byla na zastávce, a snažil se odvrátit od mince zrak, aby ho nepokoušela. Ale i přesto mu pořád do očí svítila zlatá záře krásně vyleštěné zlaté mince. Řekl: "Děble vím, že jsi špatný, nepokoušej mě. Bože pomáhej mi zvládat pokušení a odvrát' d'ábla. Tuhle minci už nechci. Nemá pro mě žádnou cenu. Zaslouží si ji někdo jiný. Někdo, kdo neměl tolik štěstí jako já." V tu chvíli přestalo svítit slunce a nebeská obloha se zatáhla. Od mince se tedy už nemohly odrážet sluneční paprsky, a tudíž se malý Miky mohl dívat kamkoliv. Netrvalo dlouho, asi hodinu, než přijel další autobus, který směřoval do města. Když do města dorazil, jeho rychlé kroky vedly do kostela za panem farářem, aby mu sdělil, co se mu přihodilo. On se ho zeptal: "Opravdu jsi celou dobu seděl na lavičce a odolával si pokušení si ty peníze vzít?" Malý Miky pravdivě odpověděl: "Ano Otče, tak jak jsem vám příběh vyprávěl, tak se stal." Co z takového příběhu vlastně vyplývá? Někdy je náš život oslabený nejrůznějšími životními problémy a starostmi. Jsme velice slabí a křehcí, každého z nás zasáhne něco jiného. Měli bychom se hlavně naučit rozlišovat, které milodary nám dává Bůh, a které "dary" nám předhazuje d'ábel. Milodary od Boha přijímáme, ale od d'ábla bychom měli všechno odmítat. To "bychom měli" je zde schválně. Někdy si nedokážeme připustit to, že i na oko velmi skvělé věci nám podstrkuje d'ábel. Postní doba je zrovna dobou, kdy by se každý měl zamyslet nad tím, jak se snaží s Bohem sžít a jak společně dokáží odstrčit d'áblova pokušení. Doba postní je dobou odříkání a sebezáporu. Proto i my bychom se měli snažit si spoustu věcí odříct, a to nejenom v době postní, ale i v jiných dobách.

Zdroj <https://pichka.signaly.cz/1103/pribeh-na-postni-dobu>

Vybrala: Jana Vosmeková

Poděkování a prosba

Chtěl bych na tomto místě poděkovat paní Janě Vosmekové, která se před časem ujala péče o květiny a keře podél chodníku k farnímu kostelu a ve farní předzahrádce. Bohužel už v této službě nemůže pokračovat, a tak bych chtěl požádat farníky, zda by se někdo této služby neujal.

P. Zdeněk Sedlák

Když Rusko napadlo Ukrajinu, bojoval jsem s nenávistí

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Oko za oko a zub za zub.’ Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Miluj svého bližního’ a měj v nenávisti svého nepřítele. Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce... (Mt 5, 38-45)

Když před rokem Rusko napadlo Ukrajinu, mnoho dní jsem musel odolávat zlosti a nenávisti, které se ve mně vůči agresorům ozývaly. Opakovalo se to pak ještě několikrát, když vyšla najevo zvěrstva, kterých se ruští vojáci dopouštějí. A to se tato válka přímo nedotkla ani mě, ani nikoho z mých blízkých. Jak těžké to musí být pro ty, kdo ji přímo zažívají! Je možné v takové situaci milovat nepřátele?

Přesto jsem vnímal, že právě v takových chvílích jsou Ježíšova slova zvlášť aktuální. Přesto, že to je těžké, je důležité nenechat se nenávistí a touhou po odplatě naplnit a pohltit. Ježíšova výzva „Neodporujte zlému“ neznamená, že máme nechat zlo volně řídit a nestavět se proti němu, ale že se nemáme přidat na stranu zlého tím, že budeme jednat stejně. Ekumenický překlad tuto větu překládá: „abyste se zlým nejednali jako on s vámi.“ Velmi prakticky to komentuje apoštol Pavel

v listu Římanům: „Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji... Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem“ (Řím 12, 17-18.21). Pavel ví, že se nám nepovede žít vždy se všemi v pokoji, protože to nezáleží jen na nás. Tehdy je o to důležitější nenechat se strhnout ke zlému.

Jak to ale udělat, aby mě zlo nepřemohlo a já naopak přemáhal zlo dobrem?

Trávit čas s naším nebeským Otcem, zakoušet, jak On jedná se mnou, přestože leckdy jednám špatně. V modlitbě si můžu vyprošovat, aby mě naplňovala jeho láska, která na zlo nerezignovala, nezcyňčila, neodplácí stejným, ale nad zlem vítězí dobrotou. A mohu vyprošovat i svým nepřátelům, aby i je Boží láska zasáhla.

P.S. Ježíšova věta o nastavení druhé tváře je v jednotném čísle a je tedy určena každému jednotlivě. Nastavit mohu jen svou vlastní tvář. Tato Ježíšova výzva není v evangeliu proto, aby ti, které nikdo nebije, dávali knížecí rady těm, kteří jsou napadeni, a poučovali je, co je správná křesťanská reakce.

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/kdyz-rusko-napadlo-ukrajinu-bojoval-jsem-s-nenavisti>

Pro zasmání

Chirurg, konstruktér a politik se hádají, jaká je první zmíněná profese v Bibli. "Myslím, že lékařská profese byla zmíněna jako první," prohlásí chirurg. "Bůh stvořil Evu z Adamova žebra." "Kdepak, první byla strojařina," opáčí konstruktér. "Jen si představte, co to bylo za práci, stvořit věci z chaosu." "Ale vůbec ne," triumfuje politik. "Kdo si myslíte, že stvořil chaos?"

"Tak jaká byla zkouška?" "Velice nábožná." "Jak to, nábožná?" "No, profesor v černém, já v černém, profesor položil otázku, já se pokřížoval, za chvíli jsem odpověděl a on se pokřížoval."

<https://ledecns.farnost.cz/vtipy/>

@RICARDO PERNA | FAMÍLIA CRISTÁ

**UVIDÍME SE
1.-6. SRPNA
V LISABONU!**

WWW.SVETOVEDNYMLADEZE.CZ

Letní kurzy harmonizace manželství

„Nebojme se žít pod taktovkou Boží“

Přednášející: Lenka a Ondřej Múčkovi
Helena a Josef Múčkovi

Kdy: **1.7. - 6.7.2023** **OBSAZENO**
Duchovní doprovod: P. Pavel Rousek
Přihlášky: Jaroslava a Josef Danielovi / emote@seznam.cz
tel: 732 859 725

6.7. - 11.7.2023
Duchovní doprovod: P. Jan Balík
Přihlášky: Miroslava a Miroslav Wajsarovi / wajsarova@hospic.cz / tel: 731 332 773

„Všechno je jinak“, aneb „zamiluj si všední den!“

Přednášející: Růžena a Jaroslav Váchalovi
Alena a Jaroslav Lavičkoví

Kdy: **21. -26. 7. 2023**
Duchovní doprovod: P. Jiří Landa
Přihlášky: Jana a Jan Huskovi / janhusek@seznam.cz / jahuskova@seznam.cz / tel: 736 523 601

Informace: Všechny kurzy probíhají na chatě **Horalka** ve Sněžném v **Orlických horách**
Přihlášky zaslejte do 30.4.2023 www.schoenstatt.cz

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 18. března 2023

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 15 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová -
redaktoři farního listu

Jaroslava Bártová – korektor farního listu